

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet noget Endringsforslag.

Lovforslagets enkelte Paragrafer, de stillede Endringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Dvergang til 3die Behandling sattes til Forhandling under Et.

Ordføreren (Tauber): Det er ikke med nogen særlig Forventning om, at man kunde faae denne Sag bragt igjennem i Aar, at det af Folkethinget derom nedsatte Udvalg er gaaet til sit Arbejde. Den Udtalelse, som fremkom ved 1ste Behandling fra den ærede Minister, Ievner ikke noget stort Haab om, at den ærede Regjering vil kunne stille sig til denne Sag paa en saadan Maade, at Udvalget kan slutte sig dertil. Dette var ikke blot begrundet paa den gamle Uoverensstemmelse mellem Regjering og Folkething med Hensyn til Kompensations-spørgsmaalet, men ogsaa deri, at Regjeringen var gaaet videre i Retning af Beskyttelse end nogeninde før, og derved havde fjernet sig mere fra Folkethingets hidtilværende Standpunkt. Udvalgets Flertal har nu ment at burde stille sig i denne Sag i det Væsentlige paa samme Maade, som Folkethinget tidligere har stillet sig; men Flertallet har dog derved søgt paa den ene Side at undgaa at bringe nye Stridsæmner ind, ja tværtimod søgt at begrænde vore finansielle Fordringer til det Minimum, som Folkethinget hidtil har ment at burde holde fast ved, og paa den anden Side have vi ladet det være vor Opgave at udbedre Loven med Hensyn til dens Indhold i mange Punkter, hvor Tidens Udvikling har medført, at Forbedringer vare ønskelige, som der hidtil ikke havde været taget Hensyn til ved de Forslag, som vare fremkomne fra Regjeringens Side, og som Folkethinget selv efter den Maade, hvorpaa denne Sag har været behandlet før, ikke har havt sin Opmærksomhed tilstrækkelig henvendt paa. Sagen har jo været den, at lige siden Samlingen 1874—75, siden den Tid, den nuværende Regjering tiltraadte, har Goldsagen ikke været undergivet i Udvalget nogen egentlig detailleret Behandling, og netop i denne lange Mærælle er der opvolet en Række Spørgsmaal, der kræve deres Løsning, og til hvilke der maa tages Hensyn, og der har gjort sig nye Fornødenheder gjældende, nye Synspunkter ere komne frem, som der bør tages Hensyn til, og som bør foranledige en mere indgaaende Behandling af alle Lovens Enkeltheder, end der i en lang Mærælle har fundet Sted fra Folkethingets Side. Jeg tør ogsaa sige, at fra Regjeringens Side

har der heller ikke i saa Henseende været taget tilstrækkelig Hensyn til Krav, som Udviklingen stiller. Der er to Hovedpunkter, om hvilke der er Uenighed mellem Regjeringen og Folkethinget eller navnlig Udvalgets Flertal, og hvor Udvalgets Flertal ikke paa noget væsentligt Punkt har troet at kunne fravige sit hidtilværende Standpunkt. Smidlertid har Udvalgets Flertal, som det tilskrev den høitærede Finantsminister, ikke stillet sig paa det Punkt, at det siger, at det, der her er opstillet, er vor ufravigelige Mening med Hensyn til Hovedpunktet, som der overhovedet ikke kan forhandles om. Udvalget har tværtimod tilskrevet den høitærede Finantsminister og henstillet, hvorvidt han maatte ønske en Konference med Udvalget, og derhos antydet, at det lagde Vægt paa, at Sagen snart maatte komme til at foreligge for Folkethinget, idet Udvalget dog bemærkede, at det var rede til at afvente et Resultat af en Forhandling, dersom det kunde antages, at den, ført i alt Fald delvis paa det Standpunkt, som Flertallet har indtaget til Lovforslaget, kunde lede til en Forstaelse. Herpaa har den høitærede Finantsminister svaret, at en Forhandling ikke kan lede til Forstaelse, naar Udvalgets Flertal fastholder, at Revisionen af Loven om Gold- og Skibsafgiften bør føre til en Nedgang i Statsindtægterne af ca. 3,400,000 Kr. Dette Svar bevægede Udvalget og særlig dets Flertal til at forelægge Thinget Betænkningen. Men dermed betragte vi ingenlunde Muligheden for en Forhandling med den høitærede Finantsminister for afstaaren, idet den ærede Finantsministers Svar ikke ubetinget afstærer en saadan Mulighed, men navnlig efter den Maade, hvorpaa Finantsministeren udtalte sig ved 1ste Behandling, maatte vi ønske, at denne Forhandling maatte foregaa offentlig. Vi maatte anse det for heldigt for Sagens Fremme, at den Forhandling, som maatte finde Sted om Lovens almindelige Grundsaetninger og Enkeltheder, maatte foregaa offentlig, for at det kunde fremtræde for Offentligheden, hvorvidt den ærede Finantsminister kunde i noget Punkt fravige det Standpunkt, som han indtog ved Sagens 1ste Behandling, hvilket, som jeg før bemærkede, fjerner sig mere end nogeninde før fra Folkethingets Standpunkt. Som det ses af den ærede Finantsministers Skrivelse, lægger den ærede Minister Hovedvægten paa det finansielle Spørgsmaal, nemlig det Understud, som Lovforslaget antages at ville bringe. Nu har Flertallet udtrykkelig indskrænket sit Forslag til at give et Understud, der svarer til Krigsstatens Be-